

РЕШЕНИЕ

№ 1129

гр. София, 13.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-16, в закрито заседание на
тринадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния
състав:

Председател: Валерия Братоева

като разгледа докладваното от Валерия Братоева Търговско дело №
20221100901402 по описа за 2022 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ №

гр. София, 13.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО, VI-16 състав в закрито съдебно заседание на
тринадесети октомври две хиляди двадесет и втора година, в състав:

СЪДИЯ: ВАЛЕРИЯ БРАТОЕВА

като разгледа ч. търг. дело № 1402 по описа за 2022 година, взе предвид следното.

*Производството е по реда на чл. 25 от Закона за търговския регистър и регистъра на
юридическите лица с нестопанска цел (ЗТРРЮЛНЦ) вр. глава XXI „Обжалване на
определенията“ ГПК.*

Образувано е по жалба № 20220725111634 на "О.С." ЕООД- в ликвидация, ЕИК ****,
със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. ****, срещу отказ №
20220718104629/19.07.2022 г. на АВ–ТРРЮЛНЦ за вписване заличаването на дружеството
след приключила ликвидация.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на отказа, тъй като към

заявлението били приложени всички необходими документи, като неправилно ликвидаторът е съставил краен ликвидационен баланс образец СС N 1, а не изискуемият образец СС № 13. Въпреки сгрешената форма, информацията от баланса е идентична с тази на правилния образец и длъжностното лице е обработило информацията, която е предоставена, а именно, че всички полета са публикувани с показател "0" /нула/, включително длъжностното лице изрично третира липсата на представен нормативно изискуем документ като основание за даване на указания за представянето му, следователно погрешният образец не мотивира отказа.

Наложеният заповест на дружествените дялове на физическото лице Д.П. в полза на "Б.-А.К.Б." АД, също не пречат за заличаването, тъй като видно от приложените доказателства до изплащане на ликвидационен дял не се е стигнало, както и не са налице предявени вземания.

Регистърният орган е депозирал отговор на жалбата, в който се излагат допълнителни съображения в подкрепа на постановения отказ, които е следвало да бъдат изложени при неговото постановяване, затова и не се налага тяхното обсъждане. Последните изменения на разпоредбата са концептуално неадекватни на охранителния характер на регистърното производство и въпреки че предоставят определени процесуални права на регистърния орган, не го превръщат в страна в производството.

Съдът като разгледа събраните доказателства, намира следното:

Със заявление А4, вх. № 20220718104629/18.07.2022 г. е заявено за вписване в ТРЮЛНЦ заличаването на "О.С." ЕООД- в ликвидация, ЕИК ****, съгласно чл. 273, ал. 1 ТЗ.

Длъжностното лице при АВ приело, че тъй като от последния, обявен по партидата на търговеца годишен финансов отчет за 2018 г. било видно, че дружеството има задължения, а собственият капитал е отрицателно число, а към заявлението бил приложен счетоводен баланс към датата на приключване на ликвидацията - 13.07.2022 г., който бил с нулеви стойности, до които би се стигнало след уреждане на всички задължения и разпределение на останалия след удовлетворяване на кредиторите ликвидационен капитал, в случай че такъв е наличен. Приложеният към заявлението годишен отчет на ликвидатора не разкривал информация относно погасяване на задълженията, посочени в последния обявен по партидата на търговеца годишен финансов отчет, в съответствие с чл. 39 от Закона за счетоводството. Предвид изложеното не бил възможен извод, че са уредени всички задължения на дружеството, респ. че са налице предпоставките по чл. 273, ал. 1 ТЗ за неговото заличаване.

Отделно от горното, при извършена служебна справка по партидата на дружеството в ТР се установявало, че бил наложен заповест върху дружествения дял на едноличния собственик на капитала Д.Ю.П. в полза на Б.-А.К.Б. АД. Вписаният заповест върху дружествените дялове имал действието на забрана за разпореждане с имуществените права, черпени от дяловото участие, което в настоящия случай се отнася до вземането за ликвидационен дял в полза на едноличния собственик на капитала. Кредиторите, наложили заповест върху дружествен дял не са кредитори на дружеството, поради което по отношение на тях правилото на чл. 272 ТЗ е неприложимо. Законодателят е установил защита на тези кредитори, като е предвидил специален ред за извършване на плащания на съдружници и акционери, произтичащи от дялове или акции в търговско дружество, които са заложили или заповестирани. Съгласно чл. 73в ТЗ плащания на съдружници и акционери, произтичащи от

дялове или акции в търговско дружество, които са заложили или заповорирани, се извършват, ако кредиторът със залог или заповор не се противопостави в едномесечен срок след писмено уведомление. При противопоставяне дължимата сума се влага в банка за обезпечение на кредитора. Следователно извършването на плащане на съдружника при липсата на покана по реда на чл. 73в ТЗ е недопустимо, независимо от размера на полагащият се ликвидационен дял. Изискването на чл. 73в ТЗ за уведомяване било формално и следвало да бъде спазено, независимо от обстоятелството дали след удовлетворяване на кредиторите на дружеството остава имущество, което да подлежи на разпределяне между съдружниците. При тези мотиви, постановило обжалваният в настоящото производство отказ.

Жалбата е основателна.

Същественият в настоящото производство въпрос е вписаният заповор върху дружествен дял пречатства ли вписване на заличаването на търговец, за който е приключило производство по ликвидация.

Допуснатото процесуално нарушение от длъжностното лице за основаване на отказа върху непредставен документ, за който са били дължими указания, но такива не са дадени, не следва да бъде коментирано, тъй като в настоящото производство страната представя документа и нередовността е отстранена.

Разпоредбата на чл. 21 ЗТРРЮЛНЦ регламентира обхвата на проверката, която длъжностното лице по регистрацията извършва, като същата обхваща единствено проверка на легитимацията на заявителя, дали заявеното обстоятелство подлежи на вписване или актът подлежи на обявяване и дали подлежащият на обявяване/вписване акт е редовен от външна (формална) страна. Проверка по същество за достоверност на фактите, отразени в представените документи, регистърният орган не е властен да извършва, затова и отказът не може да се основава на доводи по същество на представени документи.

Заповорът върху дружествен дял прави евентуално извършено негово прехвърляне непротиповоставимо на вписалия заповора кредитор, но не съставлява забрана за извършване на разпоредителна сделка със заповорирания дружествен дял, нито пък пречатства заличаването на търговеца.

Действието на наложения заповор върху дружествени дялове, който настъпва от момента на вписването му в търговския регистър при Агенция по вписванията съгласно чл. 517, ал. 1 ГПК, е уредено в разпоредбите на чл. 451- чл. 453 ГПК и се изразява в това, че от момента на налагане на заповора, длъжникът се лишава от правото да се разпорежда с притежаваните от него дялове, като в случай, че такова разпореждане е осъществено, в закона е изрично предвидено, **че то не може да бъде противопоставено на вискателя и на присъединените кредитори, тъй като е недействително спрямо тези лица.** Тази недействителност обаче не е абсолютна, т. е. не е нищожност, а е относителна и има действие само спрямо вискателя и другите присъединени в изпълнителното производство лица, по отношение на които се счита, че сделката за прехвърляне на дружествени дялове, извършена след наложения заповор не е породила правни последици по преминаване на собствеността върху дяловете от патримониума на длъжника в този на трето лице, с което той е договарял. Вписването на заповора, обаче, не означава, че ако е сключена сделка за разпореждане с дружествените дялове, след като е наложен заповор върху тях не е породила правни последици - тя е действителна и поражда правни последици в отношенията между страните по нея, както и по отношение на дружество и на трети лица, които нямат качеството на вискател или присъединен кредитор в изпълнителното производство, в хода

на което от съдебния изпълнител е наложен запора. Ето защо и вписване в търговския регистър на последиците от такава сделка не може да се откаже поради това, че дяловете, които са предмет на разпореждането, са запорирани. Още по-малко пък наложен запор върху дялове от капитала на едно търговско дружество представлява пречка за вписване на заличаването му като търговец, след като са осъществени предвидените в чл. 273, ал. 1 ТЗ предпоставки. Подходът не може да е различен, независимо от конкретната хипотеза.

Съгласно чл. 273, ал. 1 ТЗ условие за вписване на заличаването на търговско дружество след приключване на производството по ликвидация е имуществото, останало след удовлетворяване на кредиторите, да е разпределено между съдружниците. Очевидно, че при липса на остатъчно имущество същото не подлежи на разпределение в полза на съдружниците или едноличния собственик. При вписан запор върху дружествения дял на едноличния собственик това имущество може да бъде разпределено само след като кредиторът е бил писмено уведомен и не се е противопоставил в едномесечен срок, каквито са изискванията на чл. 73в ТЗ. Съдържанието на посочената разпоредба установява изискване заложникът кредитор да бъде писмено уведомен за предстоящото плащане и последното да е възможно да се извърши при негово непротипоставяне, което по същество означава, че запорът върху дружествен дял не пречи заличаването на търговеца, ако са изпълнени условията на чл. 273, ал. 1 ТЗ.

В разглеждания случай не са представени доказателства на кредитора на едноличния собственик да е било връчено уведомление по чл. 73в ТЗ, но такова е необходимо само при предстоящо плащане на ликвидационен дял, а това предполага наличие на остатъчно имущество след пълното удовлетворяване на дружествените кредитори. Такова имущество обаче не е налице и никакви суми, които да подлежат на плащане в полза на едноличния собственик не са налице, поради което и ликвидаторът не дължи уведомяване на заложникът кредитор за предстоящо плащане. Следва да се отбележи, че кредиторът на едноличния собственик не е кредитор на дружеството, поради което правилото по чл. 267 ТЗ не намира приложение по отношение на него, нито пък неудовлетворяването му има значение за приключване на ликвидационното производство. Правата на лицето, вписало запора не биха били неблагоприятно засегнати, тъй като то е кредитор на друга правна сфера – тази на едноличния собственик на капитала, а не на "О.С." ЕООД- в ликвидация, ЕИК ****, затова и прекратяването на последното като правен субект не би се отразило върху вземането на заложникът кредитор. Единствено би ограничило способите за удовлетворяване, тъй като изпълнението върху дружествен дял би отпаднало като възможност.

Следователно с депозираното заявление и с жалбата са представени всички необходими документи, обуславящи основателност на заявеното искане за заличаване на търговеца, поради което и вписване е следвало да бъде извършено.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ, по жалба № 20220725111634 на "О.С." ЕООД- в ликвидация, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. ****, ОТКАЗ № 20220718104629/19.07.2022 г. на АВ–ТРЮЛНЦ за вписване заличаването на дружеството след приключила ликвидация.

УКАЗВА на длъжностното лице при АВ - ТРЮЛНЦ да впише в търговския регистър

ЗАЛИЧВАНЕ на "О.С." ЕООД- в ликвидация, ЕИК ****, съгласно заявление А4, вх. № 20220718104629/18.07.2022 г..

Решението не подлежи на обжалване. Препис да се връчи на АВ-ТРРЮЛНЦ.

СЪДИЯ:

Съдия при Софийски градски съд: _____